

Mál nr. 191/2019**M og
V vegna almennrar skaðabótaábyrgðar félagsins.****Deilt um hvort V beri skaðabótaábyrgð gagnvart M vegna framkvæmda á baðherbergi hennar í tengslum við vatnstjón.****Gögn.**

Málskot dags. 1.5.2019 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 15.7.2019.

Málsatvik.

Í málskoti lýsir M því að leki hafi komið í ljós frá baðherbergi fasteignar hennar, og að vegna þess hafi V, svo og V2, en tjón varð einnig á fasteign á neðri hæð hússins vegna lekans, verið kallað til. Við mat váttryggingafélaganna á aðstæðum hafi allt verið rifið innan úr baðherbergi íbúðar M. Í tengslum við umræddan leka hafi M haldið eftir hluta kaupverðs fasteignarinnar en hafi í eftirfarandi dómsmáli verið dæmd til greiðslu þess þar sem ekki hafi tekist að sýna fram á galla á fasteigninni enda hafi verið búið að rífa allt úr baðherberginu.

M telur að umfang framkvæmdanna á baðherbergi hennar hafi verið á ábyrgð V. V hafi gengið lengra en þörf hafi verið á og beri almenna bótaábyrgð á tjóni M vegna þess. Hinn 31. júlí 2018, voru samhljóða kröfubréf send til V1 og V2, þar sem gerð var fjárfrafa að upphæð kr. 2.391.871, í samræmi við niðurstöðu dómkvadds matsmanns um kostnaðinn við að setja upp sambærilega innréttingu og þá sem hafi, samkvæmt ákvörðun V og V2, verið rífin niður. Í umræddu bréfi er einnig gerð krafa um að V2 greiði bætur vegna tjóns sem falli undir ábyrgðartryggingu fasteignarinnar. V mun hafa hafnað ofangreindum kröfum.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V þeirri afstöðu sinni að ekkert í gögnum málsins bendi til þess að meint atvik sé að rekja til saknæmrar eða ólögmatrar háttsemi af hálfu váttryggingartaka eða annars sem hann beri skaðabótaábyrgð á. Þá hafi ekki verið sýnt fram það hvaða hluta baðherbergisins hafi verið óþarft að fjarlægja, né rökstutt hvernig það teldist saknæm og ólögmat háttsemi hjá váttryggingartaka að aðstoða M við að forða henni og nágrönnum hennar frá frekara tjóni. Með vísan til alls þessa sé ekki til staðar bótaskylda úr ábyrgðartryggingu váttryggingartaka.

Álit:

Í málskoti kemur fram að ágreiningur aðila varði almenna skaðabótaábyrgð, og af því má ráða að M krefjist ekki bóta úr tiltekinni váttryggingu, heldur telji sig eiga skaðabótakröfu á hendur V. Slíkur ágreiningur fellur í sjálfu sér undir valdsvið nefndarinnar, sbr. 1. mgr. 3. gr. samþykta fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sem birtar eru í B-deild Stjórnartíðinda með auglýsingu nr. 1090/2005.

Hins vegar kemur þá til skoðunar hvort mál þetta sé það óljóst, illa upplýst eða krafa aðila svo óskýr að það sé ekki tækt til úrskurðar, sbr. e-lið 4. gr. samþykta nefndarinnar. Verður þá að horfa til þess að þrátt fyrir að ágreiningur sé í málskoti sagður varða almenna skaðabótaábyrgð verður ekki litið framhjá því að í öðrum gögnum, svo sem bréfi lögmanns M til bæði V og V2 er jafnframt farið fram á að V2 „greiði úr tryggingu fasteignarinnar þ.s. um tjón var að ræða sem féll undir ábyrgðartryggingu fasteignarinnar“. Ekkert liggur fyrir um viðbrögð V2 við þessari kröfu og þá vísar V, í svörum sínum til nefndarinnar, til fyrri afstöðu sinnar, sem virðist hafa verið send lögmanni M skriflega. Það svar liggur þó ekki fyrir nefndinni, né upplýsingar um efni þess, en svar V til nefndarinnar virðist að öðru leyti miða við að krafa hafi verið gerð um bætur úr „ábyrgðartryggingu váttryggingartaka“. Ekki liggur þó fyrir hver sá váttryggingartaki er, og af gögnum málsins er nokkuð óljóst hvort V er váttryggjandi íbúðar á efri eða neðri hæð, þannig kemur fram í málskoti að V sé „váttryggingaraðili efri hæðar“ en í bréfi lögmanns M til V dags. 31. júlí 2018 er V sagt „váttryggjandi neðri hæðar.“

Með hliðsjón af framansögðu, og þeim gögnum sem liggja fyrir nefndinni, verður að teljast óljóst hvort M, sem raunar virðist þó njóta aðstoðar lögmanns, ætli sér að gera kröfu á grundvelli ákveðinnar váttryggingar eða almennrar skaðabótaábyrgðar. Verður því að telja málatilbúnað hennar svo óljósan að málið sé ekki tækt til meðferðar, sbr. áðurnefndan e-lið 4. gr.

Hvað varðar mögulega kröfu á hendur V um skaðabætur vegna þess að innrétting á baði hafi verið rifin án þess að tilefni væri til verður jafnframt að telja þá kröfu verulega vanreifaða. Þannig liggja ekki fyrir gögn er sýni fram á ástand baðherbergisins fyrir þessar framkvæmdir, hvernig ákvarðanatöku var hagað við starfann, um umfang hins meinta tjóns eða gögn er sýni fram á saknæma háttsemi V. Á grundvelli þessa væri mögulega tækt að hafna kröfu M um bætur á grundvelli almennrar skaðabótaábyrgðar, en þar sem allur málatilbúnaður er svo óljós og óskýr þykir réttara að vísa málinu í heild sinni frá á grundvelli e-liðar 4. gr.

Rétt er að taka fram að máli sem er vísað frá á þeirri forsendu skal, gegn greiðslu málskotsgjalds á ný, taka aftur til meðferðar hafi nauðsynlegra upplýsinga verið aflað og kröfugerð skýrð, sbr. e-lið 4. gr. samþykkt fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum,.

Niðurstaða.

Máli þessu er vísað frá úrskurðarnefnd í váttryggingarmálum.

Reykjavík 20. ágúst 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.